

شتر

شهرداری شادگان سایت پسماند را به نزدیکی حریم تالاب منتقل کرده و آن را در خطر خروج از فهرست تالاب‌های بین‌المللی قرار داده است. عکس: علی معرف، ایرنا

زنان

نقدی بر طرح «جوانی جمعیت و حمایت از خانواده»

سبمین کاظمی

در اسفند ۱۳۹۹ طرحی موسوم به «جوانی جمعیت و حمایت از خانواده» که از سوی ۲۱ نفر از نمایندگان تدوین شده بود، به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید. از آنجا که لازم است قوانین بر مبنای نیازهای جامعه و درنظرگرفتن تغییرات اجتماعی و شرایط اقتصادی و فرهنگی تدوین شوند، انتظار می‌رود پیش از تصویب هر قانون بررسی‌های علمی و پژوهش‌هایی که به شناخته‌شدن ابعاد مسئله کمک می‌کند، انجام شود و نتایج آن مورد استفاده قرار گیرد. در طرح جوانی جمعیت و حمایت خانواده، اگرچه تلاش شده ابعاد مختلف موضوع در نظر گرفته شود، اما مرور مطالعات انجام‌شده در حوزه جمعیت و فرزندآوری نشان می‌دهد این طرح مبنای علمی و پژوهشی محکمی ندارد. در این نوشتار، تلاش بر آن است که بر اساس پیشینه پژوهشی موضوع که ۲۳ مقاله علمی-پژوهشی را در بر می‌گیرد، به نقد و بررسی قسمت‌هایی از طرح جوانی جمعیت پرداخته شود. در این مطالعات عوامل مؤثر بر فرزندآوری شامل برخی مشخصات جمعیت‌شناختی، عوامل فرهنگی، اجتماعی و عوامل اقتصادی بوده‌اند. در بسیاری از پژوهش‌ها به عامل اقتصادی‌به‌عنوان تعیین‌کننده فرزندآوری اشاره شده است. از جمله در یک مطالعه آمده است که «متوسط افزایش سالانه بودجه خانوار بسیار کمتر از متوسط افزایش هزینه‌های سرانه خانوار و هزینه فرصت والدین برای بزرگ‌کردن فرزند است. این امر موجب شده خانواده‌ها برای حفظ تعادل بودجه از تعداد فرزندان خود بکاهند». مشخصا در ۱۰ مطالعه به مشکلات اقتصادی و ناتوانی در تأمین هزینه‌های فرزند به عنوان علل فقدان تمایل به فرزندآوری اشاره شده است. همچنین مطالعات نشان می‌دهند سبک زندگی سنتی، تقدیرگرایی، جامعه‌پذیری جنسیتی سنتی و ترجیح جنسی با تمایل بیشتر به فرزندآوری همراهی دارند و در مقابل استقلال و حق انتخاب زنان، فردگرایی، خردگرایی، افول ارزش‌های سنتی و سبک زندگی مدرن با تمایل کمتر به فرزندآوری ارتباط دارند. همچنین در یکی از مطالعات اشاره شده که در بین طبقه مرفه متغیرهای فرهنگی و اجتماعی و در طبقه «متوسط و ضعیف» عامل اقتصادی به همراه

تغییرات اجتماعی و فرهنگی در کاهش فرزندآوری مؤثر بوده‌اند. علاوه بر این در دو مطالعه، از نظر مشارکت‌کنندگان بسته تشویقی دولتی برای فرزندآوری فاقد اثربخشی ارزیابی شده و فرزندآوری امری خصوصی تلقی شده است. در طرح جوانی جمعیت، مشکل اقتصادی به عنوان عامل کاهش فرزندآوری در نظر دور نمانده و حمایت‌هایی مانند مسکن، وام و بیمه مادران خانه‌دار پیش‌بینی شده است، اما مشکل این سیاست حمایتی، مشروط‌شدن به تعداد سه فرزند و بیشتر است. این در حالی است که اغلب پژوهش‌ها نشان می‌دهند خانواده‌هایی که دو فرزند دارند، کمتر حمایتی متمركز بر خانواده‌های بی‌فرزند یا صاحب یک فرزند باشد. درحالی‌که یکی از دغدغه‌های جدی والدین، در طرح جوانی جمعیت به مسئله هزینه‌های تحصیل توجهی نشده و این موضوع مسکوت مانده است که در نظام آموزشی فعلی، با کالایی‌شدن آموزش و دورشدن از آرمان آموزش رایگان (اصل ۳۰ قانون اساسی)، تحصیل به امری پرهزینه برای خانواده‌های با درآمد کم و متوسط تبدیل شده و داشتن فرزند به معنای هزینه‌های تحصیلی گزاف و طولانی‌مدت خواهد بود. در این طرح وظیفه آموزش‌وپرورش، به تبلیغ و ترویج خانواده و فرزندآوری و تقویت نقش‌های جنسیتی فروگاسته شده است. با آنکه در مطالعات مختلف ارتباطی بین اشتغال زنان و تمایل به فرزندآوری به دست نیامده و از طرفی فقط ۱۱٫۸ درصد از زنان شاغل هستند و از بین بیش از ۲۱ میلیون زن تماهل، کمی بیش از دو میلیون نفر شاغل و بیش از ۱۷ میلیون نفر خانه‌دار هستند. در طرح جوانی جمعیت، اشتغال زنان به عنوان مانع فرزندآوری تلقی شده و برخی مآدها به‌ظاهر برای حمایت از مادران شاغل تدوین شده‌اند. هرچند حمایت از اشتغال زنان دارای فرزند امری مثبت است ولی چگونگی حمایت و نحوه اجرا و تبعات آن نیز مهم است. از جمله مواد حمایتی ماده ۱۷ است که به حمایت از مادران شاغل اختصاص یافته و احکام صادره برای همه بخش‌های عمومی، خصوصی، دولتی و غیردولتی لازم‌الاجرا دانسته شده است. در این ماده ضمن افزایش مرخصی زایمان به ۹ ماه بر امنیت شغلی مادران در طول دوره بارداری، زایمان و شیردهی تأکید شده است. البته این

www.sharghdaily.ir

دوشنبه ۶ اردیبهشت ۱۴۰۰
۱۲ رمضان ۱۴۴۲
۲۶ آوریل ۲۰۲۱
سال هجدهم • شماره ۳۹۸۷ • ۱۲ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۳:۰۲ • اذان مغرب ۲۰:۰۶

اذان صبح فردا ۴:۴۵ • طلوع آفتاب ۶:۱۷

fardashargh@gmail.com

روزنامه‌روا

بابک زمانی

نور ولوژیست

کلاس درس آلزایمر نگاهی به فیلم «پدر»

امکانات و زمان محدودتر سینما که جز با مشاوران متخصصی دامانس، صنعت پیشرفته سناریو و بازی «آنتونی هاپکینز» امکان‌پذیر نمی‌شود. این پیام بر محمل‌هایی به‌شدت واقعی به شیوه‌ای بسیار زیبا ارائه شده است. این خصیصه تمام داستان‌های بزرگ است که از اطلاعاتی واقعی یا باورپذیر سود می‌برند تا هم به خواننده اطلاعات بدهند و هم به برداشت‌هایش از زندگی و تصمیم‌گیری در زندگی یاری رسانند و او را قدم به قدم با نتایج و پیام‌هایی هرچه متعالی‌تر آشنا کنند، آن‌سان که نگفته باشند. این‌گونه است که خواننده یک بار دیگر آن واقعیات را زندگی می‌کند و در آن پیام می‌اندیشد، شاید به درکی برسد. از همین رو آلزایمر به روایت «آنتونی هاپکینز» واقعی است؛ تا حدی که می‌توان از روی آن دامانس و آلزایمر را درس داد یا یاد گرفت. در دوره اول با اندکی توجه معلوم می‌شود بیمار مبتلا به نوعی دامانس است؛ چراکه سیر بیماری تدریجی و مزمن است، بیمار هوشیار است، فعالیت روزمره او مختل شده اسـا از آن اطلاعی ندارد. در مرحله بعد می‌توان گفت دامانس او آلزایمر است و نه از نوعی دیگر. طبیعی‌بودن حرکات و ظاهر مناسب پوشش و گفتار به همین دلیل است. در نوع دیگر دامانس به نام «افتی‌دی»، ظاهر رفتار به این خوبی نیست؛ بیمار در سنین پایین‌تری است، اختلال رفتار و رفتار کنترل‌نشده اجتماعی و حتی غذایی و در بسیاری موارد نیز اختلال تکلم دارد. در نوع دیگر، «دی‌ال‌بی»، بیمار کند است، هوشیاری او متغیر است و توهمات زنده دارد. وقتی «هایپکینز» دختر درگذشته خود را به‌جای دختر زنده می‌بیند، دچار توهمات زنده‌ای که در دی‌ال‌بی مشاهده می‌شود، نیست. او چیزی خارج از واقعیت نمی‌بیند؛ در حقیقت دخترش را که به‌واقع وجود داشته، به‌جای دیگری می‌بیند. این‌ توهم به معنای «هالوسیناسیون» نیست، بلکه توهم به معنای «ایلوژن» است که در آلزایمر دیده می‌شود. به‌علاوه، بیمار در حین خواب حرکات غیرارادی ندارد که از علائم مهم دی‌ال‌بی است، نبود اختلال حرکتی و بی‌اختیاری ادرار به‌ضـر بیماری «آن‌بی‌اچ» و «دمانس عروقی» است. نوع سوءظن بیمار هم از نوعی است که در آلزایمر بسیار دیده می‌کند. سبک تک‌تایی آنچه در ذهن می‌ماند، توالی زمانی خود را از دست داده است. پرستار مردی که در انتها در خانه سالمندان دیده می‌شود، همان صورتی است که پیش‌تر به‌جای دامادش دیده بود. در آلزایمر گاه واقعیت و رؤیا و آرزو و همه چیزهایی که در زمان‌های مختلف تجربه شده‌اند، همه با هم در یاد می‌مانند و دروغ‌پردازی به نظر می‌رسند؛ یعنی هیچ‌گاه نمی‌توان فهمید سیلی داماد به پیرمرد واقعی بوده یا او تنها احساس کرده سیلی خورده است. می‌توان تصور کرد چه مشاوران دانشمندی یا جدیدترین یافته‌های علمی به تهیه این فیلم مشورت داده‌اند، درست برخلاف سازنده‌های وطنی که تولیداتشان کوچک‌ترین شباهتی هم به بیماری‌های بشر ندارد. تنها با اتکا زوایای دید مختلف هستند و از همین رو است که نمی‌توان بر یک دیدگاه تعصب ورزید. برای نظریات مدرن نوروساینس را هم باید تأکید آگاه بود که اعتباری به ادراکات و باورهای ما نیست؛ می‌دانست ادراکات ما به باورهای قبلی ما، شخصیت ما و خلق ما در همان زمان ارتباط دارند. گویا فهمیده بود تا چه حد حقایق از زوایای دید مختلف، متفاوت هستند و از همین رو است که نمی‌توان بر یک دیدگاه تعصب ورزید. برای شباهتی هم به بیماری‌های بشر ندارد. تنها با اتکا زوایای دید مختلف وجود ندارد. این نوع فهم چه معنایی جز تحمل و مدارا دارد؟ درمان، مهم‌ترین ابزار برای این کار است. نه‌تنها نگرستن، بلکه حتی زیستی جدید در آن دیدگاه را امکان‌پذیر می‌کند. فیلم پدر تلاشی است در همین جهت با

حمایت قانونی روی کاغذ از اشتغال مادران، جدید نیست و قبلا نیز وجود داشته، اما چون ضمانت اجرایی ندارد، به‌راحتی از طرف کارفرمایان و مدیران قابل نقض است و در گذشته هم به اخراج گسترده زنانی انجامید که از مرخصی استفاده کرده بودند. علاوه بر این رأی صادره هیئت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۲ مهر ۱۳۹۶ دستورالعمل اداره کل روابط کار و جبران خدمت وزارت کار مبنی بر ممنوع‌بودن اخراج کارگران زن پس از مرخصی زایمان و پایان دوسالگی کودک را باطل کرده و به این ترتیب عملا حمایت قانونی برای کارگران زن تاکنون امکان‌پذیر نبوده است. واقعیت این است که ماده ۱۷ طرح جوانی جمعیت حداکتر می‌تواند شامل حال زنان کارمند دولت و زنانی شود که با قراردادهای قانونی به کار مشغول هستند و برای سایر زنان فاقد قرارداد فایده‌ای ندارد. در رأی دیوان عدالت اداری تصریح شده که این نحوه حمایت از مادران «عملا نتیجه معکوس خواهد داشت و باعث حذف تدریجی کارگران زن از محیط‌های کار و تولید خواهد شد». وقتی بدانیم بخش اعظم زنان شاغل، در بازار کار ثانویه یعنی در شرایط کار ناپایدار، بدون قرارداد و فاقد بیمه هستند، آن‌گاه مشخص می‌شود که ماده ۱۷ این طرح بیش از آنکه واقعا با هدف حمایت از مادران شاغل طراحی شده باشد، کارکرد تزیینی دارد و به‌زیان زنان خواهد بود. در طرح جوانی جمعیت بار افزایش جمعیت بر دوش خانواده‌ها و به‌ویژه زنان طبقه متوسط و تهیدستان گذاشته شده و ظاهرا طراحان انتظار دارند با کمک هزینه‌های مختصر و ناکافی و اعمال محدودیت و سخت‌گیری، بخش‌های مستأصل جامعه را وادار به فرزندآوری کنند؛ اما چنین انتظاری خام و بی‌حاصل است، چون بر اساس مطالعات انجام‌شده، حتی بخشی از جامعه که برای افزایش جمعیت مورد نظر نمایندگان مجلس هستند، تنها به دلایل اقتصادی نیست که ارزش خانواده بزرگ را کنار گذاشته‌اند، بلکه ایدئال‌های باروری آنها به لحاظ فرهنگی و اجتماعی نیز تغییر کرده است. بنابراین بخشی از احتیاط در فرزندآوری، احساس مسئولیت در برابر آیندگان است که به محاسبات منتهی به طرح جوانی جمعیت ظاهرا جایی نداشته است. انتظار برای رسیدن نرخ جایگزینی جمعیت به حد مطلوب، زمانی معقول است که جمعیت کنونی در رفاه، آرامش و آسایش باشد؛ ویژگی‌هایی که فعلا برای جامعه ما در حد آرزو هستند.

حمایت قانونی روی کاغذ از اشتغال مادران، جدید نیست و قبلا نیز وجود داشته، اما چون ضمانت اجرایی ندارد، به‌راحتی از طرف کارفرمایان و مدیران قابل نقض است و در گذشته هم به اخراج گسترده زنانی انجامید که از مرخصی استفاده کرده بودند. علاوه بر این رأی صادره هیئت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۲ مهر ۱۳۹۶ دستورالعمل اداره کل روابط کار و جبران خدمت وزارت کار مبنی بر ممنوع‌بودن اخراج کارگران زن پس از مرخصی زایمان و پایان دوسالگی کودک را باطل کرده و به این ترتیب عملا حمایت قانونی برای کارگران زن تاکنون امکان‌پذیر نبوده است. واقعیت این است که ماده ۱۷ طرح جوانی جمعیت حداکتر می‌تواند شامل حال زنان کارمند دولت و زنانی شود که با قراردادهای قانونی به کار مشغول هستند و برای سایر زنان فاقد قرارداد فایده‌ای ندارد. در رأی دیوان عدالت اداری تصریح شده که این نحوه حمایت از مادران «عملا نتیجه معکوس خواهد داشت و باعث حذف تدریجی کارگران زن از محیط‌های کار و تولید خواهد شد». وقتی بدانیم بخش اعظم زنان شاغل، در بازار کار ثانویه یعنی در شرایط کار ناپایدار، بدون قرارداد و فاقد بیمه هستند، آن‌گاه مشخص می‌شود که ماده ۱۷ این طرح بیش از آنکه واقعا با هدف حمایت از مادران شاغل طراحی شده باشد، کارکرد تزیینی دارد و به‌زیان زنان خواهد بود. در طرح جوانی جمعیت بار افزایش جمعیت بر دوش خانواده‌ها و به‌ویژه زنان طبقه متوسط و تهیدستان گذاشته شده و ظاهرا طراحان انتظار دارند با کمک هزینه‌های مختصر و ناکافی و اعمال محدودیت و سخت‌گیری، بخش‌های مستأصل جامعه را وادار به فرزندآوری کنند؛ اما چنین انتظاری خام و بی‌حاصل است، چون بر اساس مطالعات انجام‌شده، حتی بخشی از جامعه که برای افزایش جمعیت مورد نظر نمایندگان مجلس هستند، تنها به دلایل اقتصادی نیست که ارزش خانواده بزرگ را کنار گذاشته‌اند، بلکه ایدئال‌های باروری آنها به لحاظ فرهنگی و اجتماعی نیز تغییر کرده است. بنابراین بخشی از احتیاط در فرزندآوری، احساس مسئولیت در برابر آیندگان است که به محاسبات منتهی به طرح جوانی جمعیت ظاهرا جایی نداشته است. انتظار برای رسیدن نرخ جایگزینی جمعیت به حد مطلوب، زمانی معقول است که جمعیت کنونی در رفاه، آرامش و آسایش باشد؛ ویژگی‌هایی که فعلا برای جامعه ما در حد آرزو هستند.

حمایت قانونی روی کاغذ از اشتغال مادران، جدید نیست و قبلا نیز وجود داشته، اما چون ضمانت اجرایی ندارد، به‌راحتی از طرف کارفرمایان و مدیران قابل نقض است و در گذشته هم به اخراج گسترده زنانی انجامید که از مرخصی استفاده کرده بودند. علاوه بر این رأی صادره هیئت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۲ مهر ۱۳۹۶ دستورالعمل اداره کل روابط کار و جبران خدمت وزارت کار مبنی بر ممنوع‌بودن اخراج کارگران زن پس از مرخصی زایمان و پایان دوسالگی کودک را باطل کرده و به این ترتیب عملا حمایت قانونی برای کارگران زن تاکنون امکان‌پذیر نبوده است. واقعیت این است که ماده ۱۷ طرح جوانی جمعیت حداکتر می‌تواند شامل حال زنان کارمند دولت و زنانی شود که با قراردادهای قانونی به کار مشغول هستند و برای سایر زنان فاقد قرارداد فایده‌ای ندارد. در رأی دیوان عدالت اداری تصریح شده که این نحوه حمایت از مادران «عملا نتیجه معکوس خواهد داشت و باعث حذف تدریجی کارگران زن از محیط‌های کار و تولید خواهد شد». وقتی بدانیم بخش اعظم زنان شاغل، در بازار کار ثانویه یعنی در شرایط کار ناپایدار، بدون قرارداد و فاقد بیمه هستند، آن‌گاه مشخص می‌شود که ماده ۱۷ این طرح بیش از آنکه واقعا با هدف حمایت از مادران شاغل طراحی شده باشد، کارکرد تزیینی دارد و به‌زیان زنان خواهد بود. در طرح جوانی جمعیت بار افزایش جمعیت بر دوش خانواده‌ها و به‌ویژه زنان طبقه متوسط و تهیدستان گذاشته شده و ظاهرا طراحان انتظار دارند با کمک هزینه‌های مختصر و ناکافی و اعمال محدودیت و سخت‌گیری، بخش‌های مستأصل جامعه را وادار به فرزندآوری کنند؛ اما چنین انتظاری خام و بی‌حاصل است، چون بر اساس مطالعات انجام‌شده، حتی بخشی از جامعه که برای افزایش جمعیت مورد نظر نمایندگان مجلس هستند، تنها به دلایل اقتصادی نیست که ارزش خانواده بزرگ را کنار گذاشته‌اند، بلکه ایدئال‌های باروری آنها به لحاظ فرهنگی و اجتماعی نیز تغییر کرده است. بنابراین بخشی از احتیاط در فرزندآوری، احساس مسئولیت در برابر آیندگان است که به محاسبات منتهی به طرح جوانی جمعیت ظاهرا جایی نداشته است. انتظار برای رسیدن نرخ جایگزینی جمعیت به حد مطلوب، زمانی معقول است که جمعیت کنونی در رفاه، آرامش و آسایش باشد؛ ویژگی‌هایی که فعلا برای جامعه ما در حد آرزو هستند.

حمایت قانونی روی کاغذ از اشتغال مادران، جدید نیست و قبلا نیز وجود داشته، اما چون ضمانت اجرایی ندارد، به‌راحتی از طرف کارفرمایان و مدیران قابل نقض است و در گذشته هم به اخراج گسترده زنانی انجامید که از مرخصی استفاده کرده بودند. علاوه بر این رأی صادره هیئت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۲ مهر ۱۳۹۶ دستورالعمل اداره کل روابط کار و جبران خدمت وزارت کار مبنی بر ممنوع‌بودن اخراج کارگران زن پس از مرخصی زایمان و پایان دوسالگی کودک را باطل کرده و به این ترتیب عملا حمایت قانونی برای کارگران زن تاکنون امکان‌پذیر نبوده است. واقعیت این است که ماده ۱۷ طرح جوانی جمعیت حداکتر می‌تواند شامل حال زنان کارمند دولت و زنانی شود که با قراردادهای قانونی به کار مشغول هستند و برای سایر زنان فاقد قرارداد فایده‌ای ندارد. در رأی دیوان عدالت اداری تصریح شده که این نحوه حمایت از مادران «عملا نتیجه معکوس خواهد داشت و باعث حذف تدریجی کارگران زن از محیط‌های کار و تولید خواهد شد». وقتی بدانیم بخش اعظم زنان شاغل، در بازار کار ثانویه یعنی در شرایط کار ناپایدار، بدون قرارداد و فاقد بیمه هستند، آن‌گاه مشخص می‌شود که ماده ۱۷ این طرح بیش از آنکه واقعا با هدف حمایت از مادران شاغل طراحی شده باشد، کارکرد تزیینی دارد و به‌زیان زنان خواهد بود. در طرح جوانی جمعیت بار افزایش جمعیت بر دوش خانواده‌ها و به‌ویژه زنان طبقه متوسط و تهیدستان گذاشته شده و ظاهرا طراحان انتظار دارند با کمک هزینه‌های مختصر و ناکافی و اعمال محدودیت و سخت‌گیری، بخش‌های مستأصل جامعه را وادار به فرزندآوری کنند؛ اما چنین انتظاری خام و بی‌حاصل است، چون بر اساس مطالعات انجام‌شده، حتی بخشی از جامعه که برای افزایش جمعیت مورد نظر نمایندگان مجلس هستند، تنها به دلایل اقتصادی نیست که ارزش خانواده بزرگ را کنار گذاشته‌اند، بلکه ایدئال‌های باروری آنها به لحاظ فرهنگی و اجتماعی نیز تغییر کرده است. بنابراین بخشی از احتیاط در فرزندآوری، احساس مسئولیت در برابر آیندگان است که به محاسبات منتهی به طرح جوانی جمعیت ظاهرا جایی نداشته است. انتظار برای رسیدن نرخ جایگزینی جمعیت به حد مطلوب، زمانی معقول است که جمعیت کنونی در رفاه، آرامش و آسایش باشد؛ ویژگی‌هایی که فعلا برای جامعه ما در حد آرزو هستند.

چه تعداد واکسن کرونا تاکنون توزیع شده است؟

پنج ماه پس از آغاز واکسیناسیون عمومی علیه بیماری کووید-۱۹ در جهان، تعداد واکسن‌های توزیع‌شده از مرز یک میلیارد گذشت. به گزارش خبرگزاری فرانسه تا روز ۲۴ آوریل حدود یک میلیارد سه میلیون دوز واکسن در ۲۰۷ کشور جهان توزیع شده است.
بیش از نیمی از کل این واکسن‌ها (معادل ۵۸ درصد) در سه کشور ایالات متحده (۲۲۵٫۶ میلیون)، چین (۲۱۶٫۱ میلیون) و هند (۱۳۸٫۴ میلیون) به افراد تزریق شده است.
باین‌حال در میان کشورهای جهان تقریبا مشابهی برخوردار بوده‌اند: فرانسه ۲۰٫۵ درصد، آلمان ۲۲٫۶ درصد، ایتالیا ۱۹٫۹ درصد و اسپانیا ۲۲٫۳ درصد.

ایران در رسانه

طبقه متوسط نگر دوکراسی

چیزی که این هفته از ایران در رسانه‌های جهان منعکس شد، بر پایه اتفاقاتی که در وین رخ داده بود، اظهارنظرهای مقامات کشورهای اروپایی و آمریکایی و همچنین بخش عمده‌ای از آن درباره سیاست‌های ناموفق ایران در مقابله با گسترش کرونا بود. این در حالی است که اکثر رسانه‌ها به عدم خرید واکسن در موقع مناسب توسط ایران اشاره کردند و امیدوارانه خبرهایی درباره خرید چندین میلیون دوز واکسن را پوشش دادند. جنگ کشتی‌ها بین ایران و رژیم صهیونیستی از جمله اخباری است که هر رسانه‌ای سعی می‌کند با تحلیلی به آن بپردازد و در عین حال نگرانی بابت گسترش این جنگ به کشورها و کشتی‌ها و راه‌های دیگر نیز منعکس می‌شود. سایت بروکینگ از منظر اقتصادی به ماجرای تحریم‌ها و تأثیر بیرون‌آمدن آمریکا از برجام پرداخته است. این مقاله علمی بیشتر به حذف طبقه متوسط به واسطه این اتفاق پرداخته‌که بخش‌هایی از آن در ادامه می‌آید: «این هفته مذاکره‌کنندگان ایالات متحده و ایران برای گفت‌وگوهای غیرمستقیم در وین دیدار کردند و درباره روش‌های بازگشت دو کشور به توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ ایران که به طور رسمی تحت عنوان برنامه جامع اقدام مشترک (JCPOA) شناخته می‌شود، توافق کردند. میلیون‌ها ایرانی هم به دلیل فشارهای اقتصادی پیش‌آمده از تحریم‌های حداکثری و هم از بیماری همه‌گیر، در حال رخ هستند. در همین حال، دولت بایدن پیش از آنکه فکر کند که می‌خواهد تحریم‌ها را برطرف کند، منتظر است ایران دوباره به آن عمل کند. ۱۲ نامه و بیانیه در این مدت از سوی کنگره و... به بایدن نوشته شده و از او خواسته‌اند خسارت واردشده به معیشت میلیون‌ها ایرانی را به عنوان اهرم فشار برای گرفتن امتیازات بیشتر در نظر بگیرد. هرچند به نظر می‌رسد قدم‌های مثبتی در این مسیر برداشته شده اما تأخیر زیادی صرف شد تا ببینند چه کسی قدم‌های اول را برمی‌دارد. آنچه ایران را در سال ۲۰۱۳ پای میز مذاکره سوق داد، برپشانی اقتصادی ناشی از تحریم‌های دولت اوباما نبود، بلکه تمایل مردمی از طبقه متوسط ایران برای بهبود اقتصادی از طریق دسترسی به اقتصاد جهانی بود. یک دهه رکود اقتصادی ناشی از تحریم‌ها و شکستن وعده‌های بین‌المللی، طبقه متوسط ایران را به جای رسانه‌های است که ممکن است در آینده دیگر به عنوان نیرویی برای تعدیل سیاسی و جهانی‌سازی عمل کنند. در سال ۲۰۱۳، با حمایت شدید طبقه متوسط بود که رئیس‌جمهور حسن روحانی برای مذاکره در مورد توافق هسته‌تای با ایالات متحده برگزیده شد. این خواسته‌های رأی‌دهندگان بود. پیروزی او ناشی از پیشانی اقتصادی نبود، بلکه امید بود. چند ماه پس از دور جدید تحریم‌ها ارزش پول ایران فروپاشید و تورم بسیاری را له کرد و منجر به تضعیف دستاوردهای عدلی زندگی ایرانیان شد. در ۱۵ سال قبل و پیش از تحریم‌های اوباما در سال ۲۰۱۱، رشد اقتصادی پایدار تولید ناخالص داخلی سرانه ایران را دو برابر کرد و میلیون‌ها نفر را از فقر و طبقه متوسط خارج کرد. این تحول محصول اصلاحات مبتنی بر بازار پس از پایان جنگ با عراق، سرمایه‌گذاری عمومی در روستاها در زیرساخت‌ها، آموزش و بهداشت و نتیجه افزایش قیمت نفت در دهه ۲۰۰۰ بود. در همین دوره، داده‌های نظرسنجی نشان می‌دهد میانگین استانداردهای زندگی در مناطق شهری، محل زندگی طبقه متوسط، بیش از دو برابر شده بود و آستانه درآمد ایرانیان حدود ۱۱ دلار بود که دو برابر متوسط اعلام‌شده از سوی بانک جهانی بود. در ایسن دوره جمعیت طبقه متوسط به سرعت از ۲۸ درصد به ۶۰ درصد رسید

یافت (طبقه متوسط به پایین از ۳۸ به ۳۲ درصد کاهش یافت و گروه با درآمد بالا، سهم خود را از یک به دو درصد دو برابر کرد). طبقه متوسط ایران به عنوان بزرگ‌ترین طبقه اجتماعی با بیشترین تحصیلات، رای‌دهنده‌ای قوی است. در سال ۱۹۹۷، هنگامی که ایران اولین رئیس‌جمهور میانه‌رو و نزدیک به صلح خود، محمد خاتمی را انتخاب کرد، طبقه متوسط فقط ۳۰٫۵ درصد از جمعیت و ۵۶٫۱ درصد از جمعیت تحصیل‌کرده در سن رای‌دادن (بالای ۱۶ سال و حداقل اول دبیرستان) را تشکیل می‌داد. تا سال ۲۰۱۱، آتما سهم خود را از جمعیت دو برابر کردند و به ۵۹٫۸ درصد رسیدند و رای‌دهندگان تحصیل‌کرده را به ۸۰٫۹ درصد رساندند.»

اتفاق

دوید یوچه فارسی؛ روستای «لیگ» در غرب آلمان حالا به یک معجزه برای آلمانی‌ها تبدیل شده است. از ابتدای پاندمی تاکنون حتی یک مورد ابتلا به کرونا هم در این روستا مشاهده نشده است. هاینس تسیلر، شهردار این روستا می‌گوید: «ساکنان لیگ تاکنون بسیار خوش شانس بوده‌اند. شاید هم ما آن‌لا یک فرشته نگهبان داریم.»

اسپوتنیک؛ بر اساس مطلب منتشرشده در وب‌سایت کرملین، ولادیمیر پوتین فرمانی را درباره انجام اقدامات متقابل در رابطه با اقدامات غیردوستانه کشورهای خارجی امضا کرد. رئیس‌جمهور روسیه در فرمان خود از دولت خواست فهرستی از کشورهایی را که رفتار غیردوستانه در ارتباط با روسیه دارند، تهیه کند.

یورونیوز؛ روزها مصاحبه‌ای از «کاهنه بهلول» در محافل خبری فرانسه خیرساز شده است. نام کاهنه بهلول با عنوان «اولین امام‌جماعت زن» در فرانسه گره خورده است. او به‌تازگی در مصاحبه‌ای از لزوم بیان تفسیر جدید از اسلام سخن گفته؛ مسئله‌ای که در جامعه مسلمانان فرانسه با واکنش‌های زیادی مواجه شده است.

شرق آنلاین؛ سارا فوس، عضو تیم ملی ژیمناستیک آلمان، با لباسی کاملا پوشیده در مسابقات قهرمانی ژیمناستیک هنری سوئیس حاضر شد و تلاش کرد با نگاه جنسی به زنان مقابله کند. او در اینستاگرام خود نوشته‌وقتی بچه هستیم ماجرا فرق می‌کند، لباس ژیمناستیک برایمان آزاردهنده نیست، اما وقتی بزرگ می‌شویم احساس خوبی به آن نداریم.

ورزش سه؛ ماجرای انتقال علیرضا جهانبخش به برایتون حالا به پرونده حقوقی پیچیده و پیرونی برای فدراسیون فوتبال ایران تبدیل شده است. حق رشد ۱۶ میلیاردی این بازیکن باید به باشگاه سابقش داماش می‌رسید، اما به‌دلیل انحلال این باشگاه این پول به فدراسیون فوتبال ایران می‌رسد. در این میان طبق معمول همیشه پای دلال‌ها هم بازی تفکرکن پول به ماجرا باز شده است.

بی‌بی‌سی؛ گروهی از داوطلبان فرانسوی بعد از مطالعه‌ای ۲۰روزه برای محک‌زدن توان تطبیق‌پذیری انسان با انزوا از یک کار خارج شده‌اند. ۱۵ شرکت‌کننده در این مطالعه خود را بدون تلفن، ساعت یا حتی نور خورشید در غار لومبرو در جنوب غربی این کشور حبس کردند. هدف این پروژه محک‌زدن واکنش انسان به کم‌کردن حس وقت و مکان است.